

Pàgina viscuda

« BENVINGUTS »

Tenia a les mans, una proposta de subscriptor per la Revista RONSANA i vers l'estatge del sol·licitant vaig encaminar-me. No fou fàcil trobar-hi, però preguntant s'arriba a Roma.

Em presento tot dirigint-me a un grup de persones que al redós d'una taula feien un àpat. Per favor el Sr..... i el grup em dirigeix la seva mirada i instantàniament comprenc que no m'han entès. Repeteixo la pregunta en castellà i la mestressa em diu que sí, que volen suscriure's a la revista. No era oportú en aquells moments entaular conversa i m'acomio dient-los que personalment els hi portaria la revista RONSANA.

No és corrent que gent de parla castellana s'interessí per una formació catalana i més en un ambient de treballadors; això despertà el meu interès vers aquella família. Al portar-li la revista saludo a la senyora i parlem.

Li exposo la meva sorpresa que ella, parlant sols el castellà, es suscriguí a una revista catalana. Somrient em diu que li parli català ja que l'entent perfectament. Que una veïna li deixava la revista i com que li agradava es suscriví. Era andalusa, però les seves filles catalanes i es sentia catalana, doncs ací havia trobat un viure decorós al revés de la seva terra on sols podien malviure.

Conversàrem una estona, mostrant-li la meva satisfacció en sentir les seves paraules, però fent-li avinent que la seva terra també era formosa; que no era ingrata, que tot depenia de la seva estructura social i que tot estimant Catalunya, no podia deixar d'estimar el lloc on va néixer.

Em vaig prometre portar-li la revista personalment ja que valia un esforç parlar amb una senyora d'esperit obert a tot futur, sense prejudicis racials i amb una clara visió del lloc que ocupa una persona. Aquesta senyora, vaig pensar, és una conqueridora de simpaties, cosa molt notable quan n'hi ha tanta escassetat.

Això és la cara oberta d'un poble, però malauradament també existeix la cara tancada a tota integració; una ignorància parapetada baix la soberbia o exagerat amor propi.

Jo m'he trobat amb persones nascudes a Catalunya que es neguen sistemàticament a parlar el català; sembla que això els rebaixi, s'excusen o parapeten que són espanyols i estan a Espanya, com si nosaltres els catalans fóssim estrangers vinguts de no sé on. Si ens posèssim a la seva altura retrocediríem molts anys dins de la història, quan avui dia el món s'encamina cap a una cultura universal, portada per una àmplia difusió de totes les cultures dels pobles. Quan els medis de comunicació han permès als homes que es coneguin i es compreguin, a què ve arrelar-se a idees ja superades, a formes de vida arcaica?

Si jo fos un jove d'avui dia, m'ufanaria en sapiguer parlar els idiomes rics en cultura, doncs a través d'ells beuria de la seva font i probablement en treuria més cultura que no beure d'una sola font. Si anés a viure a Madrid em sentiria madrileny sense deixar d'ésser català; igual fóra si residís a Bilbao o Sevilla, m'integraria on estigués i sentiria els mateixos anhels que els nadius.

Les persones que la seva mentalitat està subordinada a conceptes limitats, al jo, de poc serveixen a un poble que tendeixi al progrés universal; no són factors negatius, però sí inservibles de cara al futur. Jo com a català, em sento espanyol, com espanyol em sento europeu, i sempre pensant com sortir-ne de la closca del cargol.

Si Catalunya no tingués una història carregada d'una cultura inmarcescible, d'un caràcter diferent, d'uns costums diferents de la resta del món, què seríem? No seríem un poble, seríem gent desaparebuda. En canvi, som una part molt important dins Espanya i és que són catalans els Sánchez, Alvarez, Galindo, Sancho, Martínez, Ferrer, Martín i tants d'altres que faríem la llista interminable, gent que un dia arribaren a Catalunya i arrelaren en ella i els seus fills foren catalans a l'igual que ho són els seus nés, perquè es pot estimar sense pensar en fronteres i s'engrandeix una Nació quan s'integren a ella diverses cultures i maneres de pensar! Mai quan s'exclouen per culpa d'una supina ignorància.

E. Condis

Garage

ELOY

GARAGE ELOY

de PEDRO FONT JUANOLA
CONCESIONARIO

C
I
T
R
O
Ë
N

GRANOLLERS: Teléfono 870 00 72

BADALONA: Teléfono 380 25 97